

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 21. Povrv-731/2019-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sucu Ivi Bakaliću, na prijedlog sudskog savjetnika Jadranka Basića, u pravnoj stvari tužitelja M&J COMMERCE d.o.o. u stečaju, Split, Mosečka 99, OIB: 37772096228, zastupan po punomoćniku Tomislavu Krki, odvjetniku u OD Krka & Krka d.o.o. u Splitu, protiv tuženika JOŠKO TOPČIĆ iz Splita, Makarska ulica 2, OIB: 31309620404, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnika tužitelja Ante Vujčića, odvjetnika u Splitu i punomoćnika tuženika Mladena Parčine, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude održanom 19. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-98/2019 od 9. svibnja 2019. donesen po javnom bilježniku Iliji Šariću iz Splita i odbija tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se ovršeniku Joško Topčić, Split, Makarska ulica 2, OIB: 31309620404, da u roku od 8 dana isplati ovrhovoditelju M&J COMMERCE d.o.o. u stečaju, Mosečka 99, Split, OIB: 37772096228, ukupan iznos od 222.139,13 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od:

- 181.525,81 kn teče od 02.01.2017.
- 40.613,32 kn teče od 02.01.2017.

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

kao i radi troškova ovršnog postupka u iznosu od 6.414,24 kn, sa zakonskim zateznim kamata koja teku od dana donošenja rješenja o ovrsi po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, pa do isplate."

Obrazloženje

1. Predmetni postupak započeo je prijedlogom za ovrhu povodom kojeg je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi.

2. Nakon što je tuženik uložio prigovor, rješenje o ovrsi je stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u svom prigovoru navodi da pobija u cijelosti predmetno rješenje o ovrsi. Navodi da izvod otvorenih stavki ne može biti dokaz o postojanju tražbine, ukoliko isti nije ovjeren od obje strane. Tuženik osporava da bi isti imao bilo kakvo dugovanje prema tužitelju. Isto tako, tuženik ističe prigovor zastare.

4. Tužitelj u svom podnesku od 16. rujna 2019. osporava sve navode prigovora tuženika kao neistinite i neosnovane. Navodi da je tuženik osnivač tužitelja te da je do otvaranja stečaja nad društvom M&J COMMERCE d.o.o., bio zakonski zastupnik društva. Navodi da iz analitičke kartice društva proizlazi da tuženik Joško Topčić duguje tužitelju iznos od 181.525,81 kn i 40.613,32 kn.

5. Tužitelj navodi da je analitička kartica tužitelja za razdoblje 2016. u cijelosti u skladu s računom dobiti i gubitka, bilancom na dan 31. prosinca 2016. i prijavom poreza na dobit.

6. Tužitelj navodi da su tadašnji zakonski zastupnici tužitelja, odnosno osobe koje su ovlaštene izraditi navedenu dokumentaciju, pod materijalnom i kaznenom odgovornošću jamčili za istinitost podataka u toj dokumentaciji.

7. Tužitelj na ročištu 13. veljače 2020. navodi da je tuženik kao zakonski zastupnik tužitelja predao bruto bilancu računa dobiti i gubitka te prijavu Poreznoj upravi, a kojom radnjom da je tuženik priznao postojanje predmetnog dugovanja kako u osnovu tako i u visini.

8. Tuženik na ročištu 13. veljače 2020., u odnosu na dokumentaciju na koju se tužitelj poziva i koju je dostavio u sudski spis, ističe kako ista nije potpisana od strane tuženika, a na računu dobiti i gubitka odnosno bilanci na dan 31. prosinca 2016. ne može se utvrditi da bi postojale bilo kakve pozajmice koje su predmet ovog postupka.

9. Tužitelj u svom podnesku od 15. srpnja 2020. navodi da se pregledom nalaza i mišljenja sudskog vještaka, može utvrditi da je tuženik dužan isplatiti tužitelju utuženi iznos.

10. Na ročištu 9. travnja 2021. tužitelj je ostao kod svih dosadašnjih navoda. Tuženik je istakao da osporava vještačenje iz dva razloga. Navodi da je vještak zatražio dokumentaciju od tužitelja, međutim, da se nije obratio tuženiku i eventualno tražio dokumentaciju. Navodi da je vještak vještačio dokumentaciju iz 2016. a da nije vještačio kompletnu dokumentaciju koja mu je javno dostupna. Tuženik navodi da je vještak vještačio ranije godine, utvrdio bi kada je predmetno potraživanje eventualno nastalo, da bi u tom slučaju mogao odlučivati i o prigovoru zastare te je stoga predložio dopuniti vještačenje.

11. Na ročištu 4. listopada 2021. tužitelj ističe da je vidljivo da sudski vještak ostaje u cijelosti u prethodnom nalazu i mišljenju.

12. Tuženik na istom ročištu navodi da je iz mišljenja vještaka razvidno da je zastupila zastara 93% potraživanja. Tuženik navodi da sama činjenica da li su poslovne knjige uredno vođene ili ne, ne osporava činjenicu da je 93% potraživanja u zastari.

13. Na ročištu 4. listopada 2021. vještak je izjavio da ostaje kod svog osnovnog nalaza i mišljenja, kao i kod dopunskog vještačenja, a na direktan upit tuženika da li je u poslovnim knjigama tužitelja otpisano 93% potraživanja, vještak je izjavio da predmetno potraživanje nije otpisano u poslovnim knjigama tužitelja, bez obzira što je u bilješkama uz financijska izvješća za 2015. napisano da je otpisano 93% potraživanja te da ta izjava nije popraćena adekvatnim knjigovodstvenim evidencijama i adekvatnim činjenicama.

14. U dokazne svrhe sud je pregledao: izvještaj otvorenih stavki tužitelja na dan 23. travnja 2019., analitičku bilancu tužitelja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016., nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka i dopunski nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

15. Iz izvještaja otvorenih stavki tužitelja na dan 23. travnja 2019. proizlazi da je potraživanje tužitelja prema tuženiku iznos od 40.613,32 kn i iznos od 181.525,81 kn. Iz istoga se ne vidi na što se odnosi predmetno potraživanje i na temelju čega je nastalo.

16. Iz analitičke bilance tužitelja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016. razvidno je da je u istoj evidentirano potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosima od 181.525,81 kn i 40.613,32 kn.

17. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka razvidno je:

- da je u poslovnim knjigama tužitelja evidentirano potraživanje od tuženika u ukupnom iznosu, i to po osnovu potraživanja na dva konta, i po dva osnova i to na kontu 12801001 - iznos od 181.525,81 kn, i na kontu 15201001 - iznos od 40.613,32 kn.

- da predmetno potraživanje u ukupnom iznosu od 222.139,13 kn knjigovodstveno je evidentirano u bilancama tužitelja, kao što je navedeno u prethodnom stavku na kontu 18201001 - ostala kratkoročna potraživanja i na kontu 152011001 - potraživanja po pozajmicama-kreditima.

- da se tužitelj pisano očitovao da ne raspolaže podlogama, ispravama, ugovorima, temeljnicama i slično za prethodno navedena knjiženja potraživanja od tuženika.

- da s obzirom da tužitelj nije dostavio traženu dokumentaciju (podloge u vezi evidentiranih potraživanja od tuženika) nije moguće ni dati odgovor o starosti ni o ročnosti predmetnih potraživanja od tuženika.

- da zbog nedobivanja prethodno navedenih podloga (ugovora, sporazuma, rješenja, temeljnica i sl.) nije moguće sa sigurnošću ni dati odgovor što predstavlja iznos od 222.139,13 kn, glavnice ili kamate, osim što da se temeljem

knjigovodstvenih konta na kojima su evidentirana predmetna potraživanja može zaključiti da je riječ o kratkoročnom pozajmicama suvlasniku društva.

18. Iz dopunskog nalaza i mišljenja sudskog vještaka razvidno je:

- vještak navodi da, unatoč višekratnim pismenim molbama i požurnicama vještaka, punomoćnik tuženika nije do dana izrade dopunskog vještačenja dostavio vještaku ništa od tražene knjigovodstvene dokumentacije, a da bi se eventualno moglo argumentirano korigirati mišljenje vještaka iz prvog vještačenja iz lipnja 2020.

- da je vještak u skladu s prijedlogom punomoćnika od 9. travnja 2021. u ovom dopunskom nalazu, na temelju javno objavljenih podataka o poslovanju tužitelja (za razdoblje 2012. - 2016. godine) izradio dodatnu analizu bilančnih podataka, posebno bilančnu poziciju aktiva, kratkotrajna imovina-potraživanja (na kojoj poziciji se knjigovodstveno evidentiraju salda računa-konta broj 1280 i računa konta 1520), a na temelju koje analize da je evidentirano slijedeće:

- da je tužitelj u javno obavljenoj Bilješci uz financijska izvješća za 2016. također naveo, da su potraživanja od vlasnika poduzeća 93% u zastari.

- međutim, da sama izjava u Bilješkama uz financijske izvještaje za 2016. bez odgovarajućih poslovnih promjena u vezi otpisa prihoda i poreza na dobit nije u skladu s odredbama Zakona o porezu na dobit, jer da bi taj otpis bio porezno priznati rashod, porezni obveznik da je bio dužan do trenutka nastupanja zastare postupati pažnjom dobrog gospodara, odnosno bio je dužan poduzeti sve radnje za naplatu potraživanja (utužiti i slično), a što da nije nigdje u knjigovodstvu evidentirao, pa da se u financijsko-računovodstvenom smislu, sama izjava u Bilješkama uz financijske izvještaje za 2016., ne može smatrati vjerodostojnom.

19. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

20. Na pravni odnos između stranka kao mjerodavno pravo primjenjuje Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 -dalje ZOO).

O MERITUMU SPORA

21. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 222.139,13 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika kao osnivača tužitelja i zakonskog zastupnika tužitelja do otvaranja stečajnog postupka, a sve s osnova ugovora o zajmu.

22. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu navodeći da tužitelj nije dokazao osnov i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare.

23. Među strankama nije sporno da je tuženik bio osnivač tužitelja i zakonski zastupnik tužitelja do otvaranja stečajnog postupka.

24. Među strankama je sporno je li tuženik dužan platiti tužitelju utuženi iznos.

25. Člankom 499. ZOO propisano je da se ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

26. Člankom 504. ZOO propisano je da ako ugovaratelji nisu odredili rok za vraćanje zajma, niti se on može odrediti iz okolnosti zajma, zajmoprimac je dužan vratiti zajam nakon isteka primjerenog roka koji ne može biti kraći od dva mjeseca računajući od zajmodavčeva zahtjeva.

27. Iz dokumentacije koju je tužitelj dostavio u sudski spis, kao i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi da tužitelj ima otvoreno potraživanje prema tuženiku i to utuženom iznosu. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo isto tako da nije moguće sa sigurnošću dati odgovor što predstavlja iznos od 222.139,13 kn, glavnica ili kamate, osim da se može zaključiti temeljem knjigovodstvenih konta na kojima su evidentirana predmetna potraživanja da se radio o kratkoročnim pozajmicama suvlasniku društva. Vještak se nije mogao očitovati o ročnosti predmetnih potraživanja, odnosno kada bi ista nastala i kada su dospjela.

28. Svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne te na kojima temelji svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drugačije (članak 7. stavak 1. i 219. stavak 1. ZPP-a). Stoga je dužnost stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva (ili tvrdnje) stranke pa predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za uspjeh u parnici.

29. Člankom 221.a ZPP-a propisano je da, ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

30. Tužitelj u ovom predmetu nije dokazao osnov tužbenog zahtjeva, budući u sudski spis nije priložio nikakav ugovor ili ispravu na temelju kojeg je utuženo potraživanje nastalo.

31. Činjenica jest da u poslovnoj dokumentaciji tužitelja postoji otvoreno potraživanje prema tuženiku, međutim ništa više od toga. Tužitelj je u ovom predmetu bio dužan dokazati na temelju čega je isto nastalo, što točno predstavlja utuženi iznos (glavicu ili kamate ili oboje) kada je nastalo i kada je dospjelo.

32. Tužitelj ničim nije dokazao dospijeće predmetne tražbine te se stoga ne može ispitati prigovor zastare tuženika.

33. Navodi tužitelja da je tuženik priznao postojanje predmetnog dugovanja predajom dokumentacije Poreznoj upravi (račun dobit i gubitka, bilance na dan 31.prosinca 2016. te prijave poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2016) nisu osnovani.

34. Predajom predmetne dokumentacije tuženik ni na koji način nije priznao postojanje predmetnog potraživanja, pogotovo što se u predmetnoj dokumentaciji ni

ne spominje konkretno potraživanje. Utuženo potraživanje se vidi jedino u analitičkoj kartici, međutim ni u njoj se ne može vidjeti na što se konkretno odnosi, kada bi nastala obveza i kada bi dospjela. Napominje se da se isto potraživanje vidi i u izvodu otvorenih stavki tužitelja, međutim, izvod otvorenih stavki je jednostrana izjava koja nije potpisana od strane obiju parničnih stranaka, te ista kao takva ne može biti dokaz utuženog potraživanja.

35. Vještak u svom nalazu i mišljenju pretpostavlja da bi se moglo raditi o pozajmicama vlasniku društva, međutim, ni vještak se na temelju dokumentacije koju mu je dostavio tužitelj, nije mogao očitovati kada bi dospjelo predmetno potraživanje, kada bi nastalo i od čega se konkretno sastoji. (glavnica ili kamate i u kojim iznosima).

36. Sud navodi da se prigovor zastare u ovom predmetu ne može ispitati budući ne postoji isprava na temelju koje se može vidjeti niti kada je predmetno potraživanje nastalo, niti kada bi isto dospjelo.

37. Člankom 504. ZOO propisano je da ako ugovaratelji nisu odredili rok za vraćanje zajma, niti se on može odrediti iz okolnosti zajma, zajmoprimac je dužan vratiti zajam nakon isteka primjerenog roka, koji ne može biti kraći od dva mjeseca računajući od zajmodavčeva zahtjeva.

38. Tužitelj nije dokazao niti kada bi bila navodna isplata predmetnog potraživanja tuženiku, što se jednostavno može dokazati izvodom iz bankovnog računa. Da je tužitelj dokazao tu činjenicu, moglo bi se utvrditi dospijeće predmetnog potraživanja, međutim na temelju dokumentacije u spisu dospijeće se nikako ne može utvrditi.

39. Člankom 240. ZOO stavak 1. i 2. propisano je:

- (1) Zastara se prekida kad dužnik prizna dug.
- (2) Dug se može priznati ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja.

40. Člankom 241. ZOO propisano je:

Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

41. Predaja poreznoj upravi određene dokumentacije nikako ne može značiti prekid zastare, pa ni priznanje bilo kakvog duga tuženika prema tužitelju.

42. Slijedom svega gore navedenog, budući tužitelj nije dokazao da je na temelju ugovora o zajmu tuženiku predao određeni iznos novca temeljem odredbe članka 499. ZOO, niti dospijeće utužene tražbine, sud je odlučio kao pod točkom I. izreke presude.

U Splitu 19. svibnja 2022.

Sudac

Ivo Bakalić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka. Žalba se podnosi u tri primjerka putem ovog suda za Visoki Trgovački sud RH u Zagrebu.

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku
- Tuženiku po punomoćniku
- U spis

Broj zapisa: **eb30c-4e4d2**

Kontrolni broj: **0bf24-07114-70696**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVO BAKALIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.